

О Породичном кувару

Кувар који је пред Вама намењен је пре свега запосленој млађој жени која има (или планира да има) породицу, фамилију и пријатеље. Састављен је за неколико месеци упорног труда и трагања за рецептима од којих су многи употребљени у оквиру онога што су сада већ породичне успомене – неке заиста давне – сећања на дечије рођендане, свечане породичне ручкове или просто, неко заиста успело послужење.

Сви остали су – одлични рецепти који су испробавани годинама (па добро, не баш сви) – многи су временом претрпели измене у односу на оне од којих се пошло. Има их који су нови, али и из кувара који су користиле четири генерације: од моје прабабе до мене. Моја мајка, архитекта по занимању, почела је да кува доста касно, када је остала без кућне помоћнице као запослена жена са каријером, мужем и две ћерке (...)

Доста се занимљивих идеја у то време добијало из некадашњих женских ревија – из *Практичне жене* и из једног француског женског часописа, *Фам д'ожурдуи* (*Femme d'aujourd'hui*) или *Данашња жена*. Треба поменути, свакако, *Базар* и различита *Политикина* специјална издања као и бројне (и незаобилазне) рецепте читатељки *Политике*. Треба поменути и *Наду*, уз друге ревије и часописе – *Свијет*, *Старт*, *Лиса*. И неколико новијих издања овде је послужило као извор одличних рецепата и упутстава уопште – као *Пирц*, *Новак* и *Овсец*, *Поврће у нашој кухињи* (*Pirc, Novak, Ovsec, Povrce u našoj kuhinji* – једно одлично хрватско-словеначко издање у тврдом повезу из доба СФРЈ) и *Житарнице*, посебно издање ревије *Моћ природе* из 2004. Један или два рецепта скинута са Интернета (*Суши*) (...)

Једна од главних одлика (и) нашег домаћег погледа на кулинарство одувек је дакле била, рекла бих, извесна креативност и спремност на истраживање – смелост у комбиновању нових састојака или нових размера уз поштовање оригиналне замисли. Тако смо остали на Балкану без омамљујуће тежине из старих времена - уље, пардон, зејтин уместо масти, маргарин уместо путера и друге томе сличне ствари.

После се маст вратила а сада и – здрава храна (...)

Иако се каже розбратна уместо *ростбратна*, вангла уместо *вајнгл* или *копањ*, понегде је прављен уступак понешто архаичном језику и стилу кувара који су овде послужили као литература – из сентименталних разлога а и зато што изгледа да је и тај језик информација, не само о томе како се некад говорило, већ и о стању духа наших жена и домаћица из ранијих времена, па и о положају у коме су се оне у кући и породици налазиле као и о простору који су и ту за себе успевале да освоје. Такође, тај је језик сведочанство о женској природи, која уз жилаву истрајност носи и смисао за хумор и мајчинску топлину (ово се не односи на тон *Великог практичног кувара* који је одмерен као ни на црногорски кувар који звучи доста професионално)...

Б.Н.

(из Предговора)